

Život se zvířaty

TRENDY V PÉČI O ZVÍŘATA

04 | 2020

CHOV
VÝŽIVA
ZDRAVÍ
SLUŽBY

„Tóno je tak trochu i můj
personalista,“ říká
nakladatel Milan Paprčka

yoggies

Zdraví[®]
začíná
v misce

Jste připraveni na sezónu?

Ochrana proti klíšťatům

+ vitamín B1

35 %
růže skalní

0 %
chemie

100% přírodní doplněk potravy pro psy ve formě peletek k ochraně psa před klíšťaty a jejich kousnutím na bázi bylin, ovoce a pivovarských kvasnic.

www.yoggies.cz

100000000

Jana Hrabětová,
vedoucí vydání

S láskou, Tóno

Ve vás se ta modrá krev prostě nezapře, mladá paní, vyslechla jsem si pochvalu z úst chovatele koní, k němuž nás v první polovině 90. let zavedl kamarád. V Česku tehdy probíhala privatizace, která dala vzniknout malé situační komedii. „Slávku, to je pan Hrabě s rodinou,“ představil nás kamarád a jedním dechem dodal: „Jím teď vrátili zámek, a tak se potřebují rychle naučit jezdit na koni, aby je zaměstnanci nepomluvili.“ Neohradit se a zachovat vážnou tvář se nám dařilo jenom chvilku. Konkrétně do okamžiku, kdy se mi, dodnes nevím jak, povedlo elegantně vyšvihnout do sedla. Moje bezchybné usazení se na hřbetě koně vyvolalo už zmíněné nadšení. To už jsem se ale neovládla. „Není Hrabě jako hrabě, milý Slávku,“ odvětila jsem se smíchem a byla ráda, že hra na hrabata skončila.

Procházka jarními loukami v okolí Berounky to tehdy byla příjemná, v mém životě první, a vlastně i poslední. Ke koním vzhlížím s velkým respektem. Jsou krásní a ušlechtilí. A rozumím lidem, kteří je touží mít, i když slovo „mít“ asi není namístě. Kůň je pro ně společník, celoživotní láska. Jako třeba pro Lenku Kovačovskou, která si vysněného koně pořídila až jako „velká holka“. Co jí kobyliku Sydney přivedlo do cesty, se dozvíte hned v úvodu jarního vydání magazínu Život se zvířaty.

Společníky většiny z nás však dělají menší čtyřnožci. Ponejvíce psi a kočky, ale také morčata či křečci. Najdou se mezi námi ale i tací, a není jich málo, kteří našli zalíbení v méně obvyklých zástupcích živočišné říše. Jedním z nich je Milan Paprčka. Ten svému mazlíčkovi říká láskyplně Tóno. Že nositelem tohoto jména je krajta tygrovitá odhalila už titulní strana magazínu. Ale ačkoli i na fotografii Tóno vypadá impozantně a vzbuzuje respekt, prý není třeba se ho bát.

Tak se nebojte a začtěte se do následujících stránek. Přeji vám příjemné čtení. *

Cover story

S cílem překonat fobii z hadů si nakladatel Milan Paprčka jednoho pořídil. A ne jen tak ledajakého. Jeho náklonnost si získala krajta tygrovitá.

strany 10–12

Můj život s koněm

Odmala byla velkým milovníkem zvířat. Svůj sen o vlastním koni si však Lenka Kovačovská, výkonná ředitelka Českého plynárenského svazu, splnila až v dospělosti.

strany 4–5

Zdraví

Jak poznat, že zvíře není v pořádku? Že ho něco bolí a je třeba s ním zajít k veterináři? Na tyto a další otázky spojené se zdravím domácích mazlíčků odpovídá veterinární lékařka.

strany 14–16

Výživa

Zorientovat se v nabídce psiho a kočičího krmení je někdy problematické i pro znalého člověka. Jak má laik poznat, které krmivo je pro jeho psa či kočku to pravé?

strany 18–20

Můj největší životní koníček je kůň

Celý svůj život jsem velkým milovníkem zvířat, a přestože jsem vyrůstala ve třípokojovém bytě v paneláku, díky toleranci a vstřícnosti mých rodičů jsem doma mívala poměrně slušnou zoo.

Text/ **Lenka Kovačovská**
Foto/ Elis Váchalová

Koně se mi vždycky líbili, ale byli pro mě něco jako bájná, nedosažitelná Atlantida. Nikdy jsme totiž neměli peněz nazbyt, abychom si mohli tento koníček dovolit. A já navíc spoustu času věnovala škole a dalším nejrůznějším aktivitám, a tak jsem o koních jen snila a tiše záviděla své spolužačce „koňačce“.

Proměna snu ve skutečnost

Ačkoliv jsem vždycky byla hodně pracovně vytížená, po koních jsem pokukovat nepřestala ani v dospělosti. Zlom ale nastal úplnou náhodou, když jsem ve svých 30 letech od svého partnera dostala pod stromeček 10 lekcí jízdy na koni. Díky tomu jsem ke svému velkému překvapení zjistila, že mé krátké ruce a nohy nejsou problém, i když jsem o tom byla v dětství přesvědčována. Pro každého jezdce se totiž vhodný kůň najde. Jeden aspekt jízdy na koni byl ale ještě překvapivější – a to zjištění, že koně jsou naprosto skvělou terapií pro člověka, který má hodně náročné a zodpovědné zaměstnání, s nímž jde ruku v ruce velké množství stresu.

Když se kůň stane učitelem

Vlastního koně jsem si pořídila před dvěma lety, přibližně čtyři roky poté, co jsem začala jezdit. Moje Sydney rozhodně není luxusní kůň s rodokmenem, je to takový „tvrdý oříšek“, u kterého ani nevím, co byli zač její rodiče. Tahle neskutečně svérázná kobylka, která má svoji hlavu a své dny a která má raději lidi než ostatní koně, je ale mojí velkou učitelkou. Přidělena mi byla v jezdecké škole, do níž jsem chodila, a naučila mě všemu, co dnes umím a zvládám. Zároveň je to relativní prcek, takže se rozměrově skvěle doplňujeme.

Rozhodnutí o její koupi bylo hodně impulzivní, kobylka stále hůř psychicky zvládala fakt, že by měla v jezdecké škole takzvaně chodit pod více jezdci. A já nechtěla přijít o svoji čtyřnohou učitelku a zároveň si přála jí po mnoha letech „trajdání pod dětmi“ dopřát hezký zbytek života. A tak jsme letos v březnu oslavily už druhé výročí našeho oficiálního partnerství. Někdy je to velmi hektické, často jsem tak špinavá, že by mě kolegové z práce ani nepoznali, občas chodím do práce pomlácená a s modřinami nebo

kulhám. Ale když přijdu po náročném dni do stáje a Sydney už stepuje u ohrady svého výběhu a vítá mě, já vím, že to stojí za to. Nikdy jsem svého rozhodnutí ani na vteřinu nezalitovala.

↑ Jízda na koni je naprosto skvělou terapií nejen pro tělo, ale i psychiku.

Péče a láska jsou nezbytné

Se Sydney se snažím jezdit několikrát týdně, ale ne vždy to bohužel vyjde. Neustále také trénuji s trenérkou, jejíž dcera se mi o kobylku stará a jezdí ji, když mám náročné pracovní týdny nebo jsem na dovolené. Zastupitelnost a přátelství jsou u koní nesmírně důležité, protože stále je třeba něco řešit a já se jako začátečník pořád hodně věcí učím – nejen o ježdění samotném, ale především o správné péči. V rodině zatím nikdo mé vášni pro koně nepropadl, tedy kromě mého dědečka, který v Nitře pro Sydney vždy nasuší chléb a vypěstuje jablíčka.

Teď jsem Sydney pořídila kamarádku, již s rodokmenem, se kterou se chci postupně připravovat a zlepšovat ve skákání, které je už nad možnosti mé milé Sydney. A tajně doufám, že této vášni podlehne i moje sestra, abychom se mohly společně podílet na jezdeckém vytížení obou mých několikasetkilových čtyřnohých lásek. ★

Zahradu a stáj si kvůli koni pořizovat nemusíte

Pořídit si koně dnes už není nic výjimečného. Lidí „koňáků“ přibývá spolu s tím, jak se jezdecký sport stále popularizuje.

Text/ **Eva Korandová**

Foto/ Shutterstock

Pokud chce někdo vlastnit koně, určitě to neznamená, že musí mít u domu zahradu a na dvoře stáj. Dnes se většina sportovních, ale i hobby koní chová v profesionálních stájích, kde si pronajmete jeden nebo více boxů podle toho, kolik koní máte. Možnosti a ceny jsou různé, záleží nejen na lokalitě (Praha a okolí je nejdražší), ale i na míře vybavení a zázemí.

Kdo se rozhodne pro sport, tedy drezúru, parkúr či všestrannost, bude hledat spíše stáj, která má sportovní zázemí – venkovní jízdnáru s kvalitním povrchem a krytou jízdnáru, aby se dalo pracovat s koněm i v zimě, dále překážkový materiál a třeba i trenéra v místě. Rozhodující by mělo být i to, zda je stáj čistá, větraná, s dostatkem světla a možností pouštění koní do výběhů. V neposlední řadě je důležité i zázemí pro jezdce – vytápěná šatna, sedlovna, toaleta.

V ceně ustájení bývá standardem krmení a základní péče o koně – tedy dostatek sena, jádro (oves, ječmen), podestýlka (sláma, piliny) a péče v podobě krmení, čištění a podestýlání boxů a vodění do a z výběhů. Na vás je pak za ním docházet a takzvaně ho pohybovat, tedy jezdit, vodit, lonžovat.

Luxus versus skromnost

„Koně máme ustájené ve sportovní stáji v nově vybudovaném jezdeckém areálu BB Horse v Čisovicích nedaleko Prahy. Jsem tu spokojená, protože trenér je v místě a koním i nám poskytují vše, co potřebujeme. Je zde velká krytá jízdná, jedna menší venkovní jízdná a velké skokové kolbiště. Takže i když je tu poměrně dost jiných koní, nepřekážíme si. Ačkoli by se někomu mohlo zdát devět

tisíc korun měsíčně za jednoho koně hodně, za to zázemí a poskytovanou péči to stojí," říká Kamila Hudečková, jejíž dcera již několik let jezdí parkúrové závody.

Podobná cena za ustájení jednoho koně ale není v tak luxusních stájích, jakými ty čísovické jsou, nic neobvyklého. Takto vybavené resorty v okolí Prahy si účtují i přes 10 tisíc. Pokud ale nepotřebujete špičkové zázemí a postačí vám skromnější ustájení bez kryté jízdní dráhy, pak můžete najít místa i za šest či sedm tisíc, trošku dále od Prahy i za čtyři tisíce. Existuje také varianta pastevního ustájení, což znamená, že kůň je 24 hodin, sedm dní v týdnu jen ve výběhu s přístřeškem a do boxu se vůbec nezavírá. Tato varianta je nejlevnější a dá se pořídit už přibližně od tří tisíc za měsíc. Ale určitě to není vhodné pro každého koně, především pokud s ním chcete sportovat.

Mezi další pravidelné výdaje, s nimiž musíte počítat, je péče o kopyta, která se musí provádět vždy jednou za šest až osm týdnů. Někteří koně chodí „naboso“, což znamená, že podkovy nemají, ale i těm se musí kopyta upravovat. Pokud se rozhodnete pro kování, pak se ceny odvíjejí od toho, zda je kůň nakován jen na přední nohy, nebo na všechny čtyři. Pouze strouhání bez nakování vychází kolem 500 korun za koně, kování jen na přední kopyta vychází přibližně na tisícovku, všechny čtyři nohy pak „spolknou“ kolem 1500 korun.

Na výbavě nešetřete

Úplným základem jezdeckého vybavení je sedlo s podsedlovou dečkou, třmeny, nejlépe bezpečnostními, a podbřišníkem. Dále uzdečka s udidlem a čištění na koně – tedy kartáče, hřebík, kopytní háčky. Odborníci doporučují používat i chrániče na přední šlachy.

Stejně jako v jiných oblastech i v případě koně seženete základní vybavení za pár tisícovek nebo můžete zvolit luxusnější, kde se ceny budou pohybovat v řádech desetitisíců. Jezdecké sedlo se dá pořídit jak za 10 tisíc, tak za 80 tisíc korun – záleží na materiálu, provedení i značce. Zlatý střed se pohybuje kolem 30 tisíc korun. Uzdečku koupíte za necelou tisícovku, ale i za 10 tisíc. Opět i zde platí, že byste výběr měli ponechat na zkušenějším člověku. Protože jak sedla, tak uzdečky i podbřišníky mají své vlastnosti, tedy musíte vybírat podle toho, jakého máte koně, aby mu vybavení sedlo.

Co se ještě hodí?

- * Jezdecký bičík
- * Pokud budete chtít jezdit do terénu i v podvečer, neobejdete se bez reflexní výbavy pro koně
- * Zvony k ochraně patek koně
- * Transportní kamaše pro přepravu
- * Kosmetické přípravky pro péči o srst a hřívu
- * Přípravky pro péči o kopyta
- * Regenerační gely a masti
- * Repelenty proti hmyzu
- * Pomůcky na lonžování
- * Podsedlovou tlumící dečku
- * Výběhovou pláštěnku, případně zimní termodeku
- * Ohlávku a vodítko

V současnosti seženete ve specializovaných prodejnách ledcos, zkušený personál vám určitě rád poradí. Existuje i služba pasování sedel, kdy vám i vašemu koni pomohou vybrat ten nejvhodnější výrobek.

Než se vyšvihnete do sedla

Nesmíte ale myslet jen na koně. Je třeba pamatovat na vlastní bezpečnost. Vyskočit do sedla jen tak, v teniskách, džínách a bez helmy, rovná se hazardování s vlastním životem. Pro jízdu na koni si poříďte pružné kalhoty – rajtky – pro lepší pohyb, kotníčkové boty zvané pérka, vysoké podkolenky nebo kožené návleky na holeně, tzv. chapsy. Dále si opatřete bezpečnostní helmu, rukavice, ať si neodřete ruce, a děti minimálně do 16 let by měly mít i bezpečnostní vestu. Ale není od věci, když ji mají i dospělí. Nebo alespoň chrániče páteře pro ochranu nejdůležitějších partií těla.

Výbava jezdce se dá pořídit za částku kolem osmi tisíc korun, opět ale záleží na tom, zda sáhnete po základních věcech, nebo si dopřejete věci dražší, které ale bývají kvalitnější. Na helmě a vestě se určitě nedoporučuje šetřit. Stejně jako v jiných sportech i tady platí přímá úměra – čím dražší, tím lepší.

Každopádně aby radost z koně byla stoprocentní, vždy myslete na svoji i jeho bezpečnost. Kůň váží od 500 do 700 kilogramů a lehkovážnost a nedůslednost často vedou k malérům. Mějte proto vždy na paměti, že bezpečnost je na prvním místě. Tak vzhůru do sedla! *

Při výběru koně si nechte poradit

Pro toho, kdo se v oboru nevyzná, je koupě koně velkým oříškem. Vždy je tedy lepší, má-li nějakého poradce – ať už budoucího trenéra nebo člověka, který se koňmi zabývá a dokáže odhadnout, jaké zvíře je nejvhodnější. A to nejen po stránce jezdecké, ale i povahové a zdravotní.

Text/ **Eva Korandová**

Foto/ **Elis Váchalová**

Vybíráte-li si koně, může se klidně stát, že si na inzerát najdete zvíře, které na první pohled vypadá krásně a klidně, ale poté, co ho koupíte, zjistíte, že se na něm nedá jezdit, protože vyhazuje, staví se na zadní nebo je ve cvalu zcela neovladatelné.

Také zdravotní stránka zvířete je důležitá, protože pořídit si „chromého“ koně, což na první pohled nemusí být vůbec poznat, v lepším případě znamená velké výdaje za veterináře, v horším i nemožnost používat koně k účelu, ke kterému jste si ho poříдили.

Od desetitísiců po miliony

Ceny jsou různé. Obecně se ale dá říci, že se slušný kůň vhodný na vyjížďky či rekreační sport dá pořídit od 80 000 do 150 000 korun. Pokud už kůň sportuje a má za sebou výsledky, pak počítejte s cenami v řádech statisíců, ti opravdu dobří se pak pohybují v řádech milionů.

Máte-li dítě, pro jeho začátky je nejlepší pořídit poníka – neznamená to ale, že čím je menší, tím je levnější. Ceny kvalitního sportovního poníka se také pohybují v řádech statisíců korun. Pokud ale sportovní ambice nemáte a chcete poníka jen proto, aby se dítě naučilo základní práci v jízdárně, pak ho seženete i zhruba za 30 až 40 tisíc korun.

Když „čím mladší, tím lepší“ neplatí

U koní, na rozdíl od psů, neplatí, že nejlepší je pořídit si hříbě, které si vychováte. To se u laiků rozhodně nedoporučuje. Začínající jezdci by si měli pořídit zkušeného koně, který je již zaucený, vše umí a může tak nepříteli zdatného jezdce učit.

U mladého koně je to naopak – takzvaný remonta potřebuje velmi zkušené vedení, které mu může dát zase jen velmi zkušený jezdec.

Jezdecké koně se obsedají ve třech letech, sportovat začínají ve čtyřech. Proto je ideální poohlížet se po zvířeti starším osmi let, ale klidně mu může být patnáct či šestnáct, záleží na jeho zdravotním stavu. Každopádně zkušený klidný kůň vám bude určitě dělat větší radost než mladé „nevyčválané“ zvíře.

Při nákupu potřebujete řádně sepsanou kupní smlouvu. Kůň musí mít průkaz koně, což je něco jako koňská občanka. Obsahuje životní číslo koně, jeho datum narození, jméno, původ, údaje o očkování i údaje o jeho aktuálním majiteli. V okamžiku koupě by koně měl také prohlédnout veterinář.

Vectra® 3D: pokročilá pipeta pro psy proti klíšťatům, blechám, komárům a dalším parazitům s repelentním a hubicím účinkem

100070130

NEBO?

Blechy

Vývojová stádia blech

Klíšťata

Flebotomové

Komáři

Bodalky stájové

1,5 - 4 kg

4 - 10 kg

10 - 25 kg

25 - 40 kg

> 40 kg

Vectra® 3D zabíjí parazity ještě předtím, než se stihnou zakousnout a sát krev
= paraziti nepřeneseu nebezpečné nemoci na Vašeho mazlíčka ani na Vaši rodinu.

Jsem Tóno, krajta tygrovitá

***S cílem překonat fobii z hadů
si Milan Paprčka jednoho pořídil.
A ne jen tak ledajakého.
Učarovala mu krajta tygrovitá.***

Text/ **Jitka Tomancová**
Foto/ archiv Milana Paprčky

Jednou jsem byl na návštěvě u kolegy, který doma choval dva hady. Aniž by se zeptal na můj názor, rovnou mi jednoho pověsil na krk. Úplně jsem ztuhl a srdce se mi rozbušilo. Měl jsem z toho zvířete ohromný strach, ale zároveň mě fascinovalo,“ říká dnes už s úsměvem Milan Paprčka, pilot, fotograf a majitel zlínského CBS Nakladatelství. „Had vůbec není slizký, jak se lidé mylně domnívají, na dotyk je naopak nesmírně příjemný. Vyzkoušel jsem velmi primitivní metodu, která ale, aspoň u mě, spolehlivě funguje – k překonání strachu je třeba opakovaně dělat to, čeho se bojíte. Tak dlouho, dokud strach neustoupí,“ přibližuje svoje chovatelské začátky Milan Paprčka.

„Celkově se ženy hadů bojí mnohem více než muži, některé z nich mají až panický strach, i když jsou ta zvířata v teráriu. Kdo ví, možná je to ještě kolektivní vzpomínka z časů Adama a Evy. Přece jen, když vás někdo přemluví na nějakou habaděru a špatně to dopadne, tak se mu pak ještě dlouho vyhýbáte,“ říká s úsměvem Milan Paprčka.

V přírodě tato krajta obývá tropické lesy a pole. Má-li však s vámi sdílet střechu nad hlavou, její chov podléhá povolení. A jelikož se jedná o hada opravdu impozantních rozměrů, mít jej v teráriu v bytě se příliš nedoporučuje. Přesto je jedním z nejčastěji chovaných hadů v domácnosti. Pokud se pro chov krajty rozhodnete, vhodné je co největší terárium s velkou vodní nádrží. Přes den je vhodné udržovat teplotu do 30 °C, v noci může klesat až o 8 °C níže. Pokud jde o krmení, krajta tygrovitá se živí morčaty, krysy, králíky, kuřaty nebo jinou vhodnou potravou odpovídající velikosti.

V případě Milana Paprčky se nejedná o jediný případ, kdy se svému strachu postavil čelem. „Sofistikovanější metoda, jak překonávat strach, je porozumět tomu, jak daná věc funguje. Dřív jsem se bál výšek, kvůli práci na malovaných mapách jsem však musel pořídít letecké snímky. Sedl jsem tedy do letadla a letěl,“ říká dnes nadšený fanoušek letectví Milan Paprčka.

„Od chvíle, kdy jsem porozuměl principům létání, se víc bojím cesty autem na letiště než létání samotného. Dnes mám leteckou firmu s malou flotilou čtyř letadel. Podobně je to i s krajtou a strachem z toho, že mě napadne. Je to predátor, ale když víte, jak velké tělo vnímá jako potravu a jaké už ne, tak pochopíte, že se ho člověk vlastně nemusí vůbec bát,“ dodává. Zkušenost s kousnutím už ale má. Podle vlastních slov byl neopatrný při krmení, stalo se to jednou a vzal si z toho ponaučení. A pokud by se s krajtou tygrovitou potkal v pralese? Podle vlastních slov by vzal nohy na ramena a nejkratší cestou pelášil pryč.

A jak domácího mazlíčka vidí jeho rodina? „Mazlíček Tóno nesmí do bytu, terárium mám v kanceláři. Dcery se ho nebojí, nejstarší Simonka ho dokonce nesla pod tričkem, když jsem ho koupil. Aby mu prý nebyla zima. Děti mají z neznámých věcí mnohem menší strach než dospělí, to je na nich úžasné,“ říká Paprčka.

Had personalistou?

Zajímavou zkušenost se zvířetem Paprčka získal v kanceláři. Jako obchodní ředitel kdysi vedl finální pohovory s novými obchodníky. „Na této pozici musí být člověk schopný vypořádat se s novými a neobvyklými situacemi. Vést pohovory v místnosti, kde je umístěné terárium, nebyl záměr. O to víc mě překvapilo, jak odlišné byly reakce jednotlivých kandidátů,“ říká Paprčka. Pokud byl potenciální nový kolega při pohledu na hada v teráriu silně nesvůj, bylo to pro Paprčku určité znamení, jak bude daný člověk čelit nečekaným výzvám. *

Had jménem Tóno s Milanem Paprčkou sdílí kancelář už pět let a podle jeho slov je také velmi dobrým společníkem. I když se to možná zdá k neuvěření, dvoumetrový plaz je prý oblíbený i mezi kolegy, kteří se s ním rádi fotí.

Bez povolení to nejde

Krajta tygrovitá je jeden z největších hadů na světě, podle poddruhu obvykle dorůstá velikosti mezi dvěma a pěti metry. Tělo krajty tygrovité je mohutné a svalnaté, zbarvené světle hnědě, s velkými hnědými, až černými skvrnami. Na svrchní části hlavy bývá patrný tmavý šípovitý vzor, po stranách hlavy se táhnou tmavé pásy.

Tohle není apríl aneb žížala je kámoš

Přestože do kanceláří společnosti Skanska v pražském Karlíně zvířata běžně nemohou, hrst, a to doslova, zajímavých tvorů sem zaměstnanci přece jenom propašovali. Domácím mazlíčkem je ale nazve jen silná náture nebo milovník cirkulární ekonomiky. A právě tím je marketérka společnosti Barbora Lindauer.

Text/ **Jitka Tomancová**

Foto/archiv Barbory Lindauer

du, které by jinak skončily v popelnici," dodává Barbora.

Žížaly dostaly český designový vermikompostér, který je zároveň efektním doplňkem bílé kuchyně. Ony se na oplátku množí, konzumují organické zbytky a posléze produkují čistě přírodní hnojivo pro pokojové rostliny.

Komu se nelení, tomu se zelení

Zelená řešení jsou lidem ve firmě blízká – Skanska například jako první na světě začala vyrábět a používat recyklovaný beton – téma městského kompostování a nakládání s bioodpadem proto nijak nepřekvapí. „Ve spolupráci s neziskovou organizací Kokozka jsme otevřeli několik komunitních zahrad a vyvýšených záhonů, aby zahradničit mohli i lidé, kteří bydlí v našich domech a bytech. Přináší jim to psychický odpočinek, kvalitní domácí produkty, a navíc se lépe poznají se sousedy,“ nadšeně vypráví Bára Lindauer.

A právě ve spolupráci s Kokozou si mnozí zaměstnanci vlastnoručně vyrobili vermikompostér. Automaticky se tak stali vášnivými kompostáři a účastníky podivných diskusí v kuchynce a na chodbách: „Co děláš s plísní?“ „Došly mi rulič-

Tvarem těla „mazlíčci“, kteří si díky Báře našli cestu do karlínské kanceláře, tak trochu připomínají kraju tygrovitou Milana Paprčky – jen jsou mnohonásobně menší a místo terária si hoví ve vermikompostéru. Jejich nespornou předností je fakt, že krmení je naprosto bezpečné a podle Báry si s nimi v kanceláři užijí i zábavu.

„Čas od času je vyndáme z jejich hnízdečka a strašíme s nimi kolegy v kuchynce. Kdepak kancelářské krysy! Řeč je o kancelářských žížalách,“ usmívá se Barbora Lindauer, která se o své žížalí kamarádky s láskou stará. „Když už jsme se naučili třídit plast, papír, elektroodpad, karton i hliník, přišel čas vrhnout se na bioodpad. Naše kalifornské žížaly jsou pořádní pracanti, kteří byli vyšlechtěni pro kompostování. Chutnají jim slupky a zbytky organického odpa-

ky od toaleťáku a ony je tak milují!“ „Muži si včera omylem lokl žížalího čaje.“ I o tom se lze bavit s šálkem kávy v ruce! Navíc s dobrým pocitem, že na kávové sedlíně si za chvíli pochutnají malé kámošky.

„A zda žížaly nesmrdí či se nerozutečou? Odpověď zní: ne. Pokud se o vermikompostér s láskou staráte a dodržujete základní pravidla, žížalky se budou držet tam, kde mají, a jimi vyráběný žížalí čaj nebude zapáchat ani v kanceláři, ani doma v obýváku,“ komentuje vášnivá propagátorka vermikompostování a metody zero waste. „Inspirovala mě práce ve švédské společnosti – v oblasti udržitelnosti je Skandinávie o mnoho let před námi a z jejich aktivit a počinů se můžeme učit. Praktické rady, jak omezit odpad ve svém životě, jsem převzala z mnoha zdrojů, dobrou inspirací je i kniha Domácnost bez dopadu,“ dodává na závěr. 🌱

Tip

Nejen březen může být měsícem knihy

Uzavření škol, divadel a kin se promítlo do způsobu trávení volného času nejen školáků, ale i mnohých dospělých. Ke slovu se tak dostaly knihy čekající v domácnostech knihovně na příhodný čas. Ten letos v březnu nastal. A které knihy zaujmou milovníky zvířat?

Chovejte se jako kočka 1 a 2, Stéphane Garnier: Kočka všechno pochopila, dělejte to jako ona! Tato samozřejmě inspirovala Stéphana Garniera k sepsání příručky o osobním rozvoji, která je pojatá jinak než podobné knihy. Kočka je svobodná, klidná, pozorující, opatrná, elegantní, charismatická, samostatná, hrdá, nezávislá. Chovejme se jako ona!

Pudlenka, Karel Čapek: Kniha složená z různých Čapkových pozorování, postřehů a aforismů o jeho kočce Pudlence, ale i kočce jako takové. Autor si v ní všímá charakteru kočky, jejího vztahu k pánovi a k domu, líčí potíže s rozdáváním kotát známým a s humorem pozoruje i člověka očima kočky.

Jak prodloužit život vašeho psa, Evžen Korec: Publikace poskytuje unikátní přehled plemen s uvedením tzv. středního věku dožití. Vedoucí autorského týmu, Evžen Korec, je zkušený chovatel, doktor přírodních věd v oboru genetiky a spoluautor dalších pěti úspěšných knih. Kniha obsahuje téměř 300 názorných fotografií.

Dáseňka čili život štěněte, Karel Čapek: Klasická knížka určená nejen malým čtenářům vypráví o neposedném štěněti drsnosrstého foxteriéra, které „trápí“ nejen svou psi maminku Iris, nýbrž i svého pána, spisovatele Karla Čapka.

Kůň a jeho řeč, Lesley Bayleyová: S knihou Kůň a jeho řeč nahlédnete do pocitů svého koně. Pochopíte jeho chování a poznáte, v jakém je rozpoložení. Jeho pohled a postavení uší prozradí leccos o koňské duši. Zjistíte také, jak můžete předcházet některým jeho zlovykům.

Velká kniha o koních, Elwyn Hartley Edwards: Rozsáhlá encyklopedie uvádí vybrané zástupce jednotlivých plemen, podává jejich základní znaky, původ, rozlišení chodů, chování a komunikace, vývoj hříběte, zbarvení, celkovou stavbu a pojednává o všech stránkách péče o koně.

Nejedovatí hadi v přírodě a v teráriích, Ivan Kocourek: Publikace určená všem zájemcům, pro něž nejsou hadi jen živočichy vzbuzujícími respekt, ale zajímaví obyvatelé naší planety. Určena je především těm, kteří se chtějí těšit z přítomnosti nejedovatých hadů ve svých domovech nebo jejich pozorováním v přírodě.

Jak jsem zachránil ZOO v Táboře, Evžen Korec: Tábořská zoologická zahrada zkrachovala a věřitelé chtěli utratit některá i vzácná zvířata. Zdálo se, že jejich osud je zpečetěn. Do hry se ale na poslední chvíli vložil developer a milovník zvířat Evžen Korec, který ZOO Tábor opět postavil na nohy.

(hrab)

INZERCE

...abyste v přítomnosti mazlíčků cítili už jen lásku

Říkáte se soužitím se zvířaty naplno a nedovolíte, aby vás obtěžovaly nepříjemné pachy. Ať už doma máte psi pelíšek, kočičí záchod nebo klec s podestýlkou, vůni domova tomu neoběháte.

Likvidátor pachů ALP Zvířata spolehlivě neutralizuje zápachy přímo ze zdroje. Použít jej můžete na jakýkoli povrch nebo materiál. Protože je 100% přírodní, nezanechává žádné stopy a je bezpečný i pro ty nejmenší obyvatelé domácnosti.

ALPIK.cz

bio & eko e-shop

DOPORUCUJEME PRO:

- rodiny se zvířaty,
- veterinární stanice,
- drobné i profesionální chovatele.

ALP oceníte především při zážehávání nových mazlíčků. Neměl by vám chybět, pokud pečujete o štěně, které za sebou občas nechá loučičku, či kocoura s tendencemi značkovat si své teritorium.

POUŽITÍ

ALP je ideální k ošetření pelíšků, kočičích toalet, sedaček a čalounění, přepravek, koberec, kotců a dalšího vybavení. Aplikujte jej přímo na zdroj zápachu. Pomůže vám v tom šálkový rozprašovač, který můžete použít i pro osvěžení vzduchu.

Povrchy je vhodné omýt neředěným či mírně ředěným roztokem. Na podlahy se osvědčilo přilít ALP do vody určené k vytírání. Pokud chcete zbavit zápachu testáble a běžné praní nepomáhá, přidejte roztok do práčky namísto aviváže.

K dostání ve čtyřech vůních (citron, borovice, vanilka, lev) a různé velikých baleních.

ALP zápach nepřekrývá, ale spolehlivě likviduje. Je bez chemie, neškodí životnímu prostředí ani zdraví zvířat a lidí. Vhodný je také pro alergiky. Více informací najdete na www.alp.cz.

Když chlupáči potřebují doktora

Každý chovatel ví, že i v případě, kdy zvíře není nemocné, je občasná návštěva veterináře nutná, a to především kvůli prevenci. Existuje ale spousta zvířecích nemocí, které mohou naše chlupaté společníky ohrozit i na životě.

Text/ **Eva Korandová**

Foto/ Shutterstock

Jak poznat, že zvíře není v pořádku, něco ho bolí a je třeba navštívit veterináře? Která očkování jsou nezbytná a co nejčastěji trápí psy a kočky? O tom a mnohém dalším jsme hovořili s MVDr. Silvií Poláčkovou z veterinární kliniky Regia Vet sídlící na pražském Chodově.

Jaká očkování se doporučují u psů? A je stále povinná vakcinace proti vzteklině?

Každá kočka a pes by měli být naočkováni proti několika základním onemocněním. U psů se jedná o psinku, parvovirozu a infekční hepatidu, u koček je to panleukopenie, herpesviróza a kaliciviroza. Z dalších onemocnění, která jsou doporučitelná a běžně se proti nim očkuje, to jsou u psů psincový kašel a leptospiróza, u koček pak chlamydióza a kočičí leukemie. Očkování proti žádnému z výše

jmenovaných onemocnění však není povinné ze zákona. Záleží pouze na odpovědnosti majitele a doporučení veterináře, zda a proti jaké nemoci očkovat. Zvláštní postavení má očkování proti vzteklině, které je povinné u všech psů na území České republiky a také u všech psů a koček cestujících do zahraničí. Cenově se vakcinace pohybuje dle rozsahu očkování od 500 do 1000 korun.

V čem spočívá další preventivní péče o psy a kočky?

Psy i kočky je dobré pravidelně zbavovat vnitřních parazitů odčervěním. Ideálním postupem je nejprve nechat trus vyšetřit u veterináře a pak cíleně podat přípravek na odčervění. Psi a kočky z rizikových skupin – například kočky s volným pohybem venku lovící myši nebo mladí či lovečtí psi – mohou potřebovat odčervění častěji, třeba i několikrát do roka. Naopak kočky žijící pouze v bytě nebo star-

ší nemocné psy je dobré odčervovat opravdu pouze po pozitivním parazitologickém vyšetření trusu. Odčervování je důležité nejen z hlediska zdraví zvířat, ale i z hlediska zdraví lidí, protože mnohé parazitózy jsou přenosné i na člověka.

A co vnější paraziti – blechy a klíšťata?

To samozřejmě také. Mezi vnější parazity ale patří i roztoči, kteří způsobují ušní nebo kožní svrab. Blechy kromě obtěžujícího kousání mohou způsobovat také alergie a přenášet některá onemocnění. Klíšťata zase přenášejí řadu nebezpečných infekčních onemocnění. Proti vnějším parazitům lze zakročit pomocí pipet, obojků nebo tablet. Z další běžné péče, která by měla být věnována psům a kočkám, je důležitá péče o srst a pravidelná kontrola uší. Důležitá je také péče o zuby, zejména u plemen náchylných ke tvorbě zubního kamene, kam patří zejména malá plemena psů.

Jak často by měli lidé chodit se zvířaty k veterináři?

Ideálně jednou ročně. Minimem je pečlivé klinické vyšetření a alespoň základní vyšetření krve. Mnohá onemocnění totiž v začátcích probíhají velmi skrytě a mohou zcela uniknout pozornosti

MVDr. Silvie Poláčková,
veterinární klinika Regia Vet

majitele. V okamžiku, kdy se pak naplno projeví, už může být na účinnou terapii pozdě.

Trpí kočky a psi na nějaké nemoci více?

Velmi časté jsou různé kožní obtíže – svědivost v důsledku alergií, záněty uší, záněty paranálních žlázek. Dále jsou běžné různé zažívací problémy následkem dietních chyb, parazitů nebo virů a zejména u mladých zvířat je to pozření různých cizích těles. Klasikou jsou různá drobná poranění nebo pokousání.

Častý je také kašel, u psů především infekční psincový kašel, u koček je běžný kašel v důsledku kočičího astmatu. U koček se pak vyskytuje mnoho virových onemocnění. Nejdůležitější je panleukopenie (kočičí mor), herpesvíroza a kaliciviroza a také kočičí leukemie. Proti těmto onemocněním lze očkovat.

Mají zvířata také civilizační nemoci? Obezitu, cukrovku, kornatění tepen...

Samozřejmě. Civilizační choroby se dnes nevyhýbají ani zvířatům. Asi největší problém je v současnosti obezita, zejména v souvislosti s dnes již běžně prováděnou kastrací, která je jasným rizikovým

INZERCE

Víme, jak se rodí opravdová přátelství

Fyto obojek® Forte

Proti klíšťatům a blechám. Parazita odpudí anebo dehydratuje, takže obvykle nemá dostatek času na přenos nebezpečné infekce na mazlíčka. Bez insekticidů a hormonů.

Fyto pipeta
Pro psy do 10 kg
a kočky, 1x 15 ml

Nixx
Hygienický gel
k rychlé očištění
rukou bez vody
a mýdla

SLEDUJTE VÝHODNÉ NABÍDKY V LÉKÁRNÁCH

Fyto obojek FORTE: Složení: 5 g/kg Geraniol. Obojek 65 cm. Fyto pipeta: Složení: 9 g/kg Geraniol. Pipety 1x 15 ml. Používejte biocidní přípravky bezpečně. Před použitím si vždy přečtěte údaje na obalu a připojené informace o přípravku.

FARMACIA CARE s.r.o. | Měškovická 458/3, 155 21 Praha 5 | IČ 01797506 | e-mail: info@pethealthcare.cz

www.pethealthcare.cz

faktorem pro vznik obezity. Častý je také výskyt cukrovky, a to jak u psů, tak koček. Běžné jsou i různé alergie na alergeny v prostředí nebo v krmivu. Naopak cévní onemocnění jako ateroskleróza nebo mrtvice se u zvířat běžně nezaznamenávají, pravděpodobně z důvodu krátkověkosti zvířat oproti člověku. Svou roli možná také hrají omezené diagnostické možnosti.

Jak často se u zvířat objevuje rakovina?

Výskyt rakoviny je bohužel docela častý, u psů asi o něco častější než u koček. Samozřejmě riziko stoupá s věkem, podobně jako u lidí. Důležitým rizikovým faktorem může být i plemeno – například

častý výskyt lymfomu u retrívrů, mastocytomů u bernských salašnických psů, ale i množství pigmentu melaninu v kůži – u černých koček je častější kožní melanom, u bílých skvamocelulární kožní karcinom (maligní nádor vytvořený z dlaždicovitých buněk kůže – pozn. red.).

Podle čeho se dá poznat, že zvířeti není dobře? Existují nějaké varovné příznaky?

Pokud se kočka cítí dobře, může majitel pozorovat snížený apetit nebo úplné nechutenství a celkově sníženou aktivitu. Dále si kočka může přestat hrát, přestane příst, není komunikativní a omezeně reaguje na majitele, většinu času tráví někde schovaná nebo je netečná na jednom místě. Majitel by měl také sledovat kvalitu srsti, protože jedním z příznaků nějakých potíží může být snížená péče o srst. Někdy může být projevem nepohody u kočky i močení nebo kálení mimo toaletu. Kočky obvykle bolest, zejména chronickou, dobře skrývají, ale pokud hodně trpí bolestí, mohou reagovat syčáním, vrčením nebo neobvyklou agresí vůči majiteli.

A jak se nemoc projevuje u psů?

Stejně jako u kočky se může u psa objevit snížená chuť k jídlu nebo úplné odmítání potravy a snížená aktivita. Zejména při venčení může pes odmítat pohyb úplně nebo se rychle vyčerpá, případně zadýchá. Může také zaujímat neobvyklý postoj, kdy je nahrbený, má skloněnou hlavu a sklopený ocásek. Může změnit své chování – nevíta, nehraje si, přestane hlídat. U psa jsou také mnohem častější hlasové projevy než u koček. Každopádně u psa si lze projevů nějakých potíží všimnout obvykle snadněji a dříve než u kočky. *

Kočí rýma není banalita

Už jste to možná viděli – drobné uprskané kotě, kterému teče z očí i nosu. Nebo kýchající dospělá kočka, která k tomu ještě zvrací a celkově je nějaká divná. Pokud se takto projevuje vaše kočka nebo kočka, kterou znáte, zbystřete. Obvyčejná chřipka, ze které se do týdne dostane, to není. Kočí virózy jsou mnohem závažnější než u lidí a mnohdy končí smrtí.

U koček se vyskytuje mnoho virových onemocnění. Nejdůležitější jsou panleukopenie, takzvaný kočí mor, herpesviróza, kaliciviróza a také kočí leukemie (FeLV). Proti všem těmto onemocněním lze očkovat.

„Kočky mohou být nakaženy virem kočí imunodeficiency FIV a kočí koronavirem, který může kdykoliv v průběhu života zmutovat v nebezpečnou formu způsobující onemocnění zvané FIP. Proti kočímu koronavirovu lze vakcinovat, ale pouze ve specifických situacích po poradě s veterinářem,“ říká MVDr. Silvie Poláčeková z veterinární kliniky Regia Vet.

Tajemné zkratky

Viróza označená FIV se někdy nazývá kočí AIDS. „Jde o virovou imunodeficienci koček a stejně jako HIV patří do skupiny retrovirů, které jsou schopné včlenit svůj genom do genomu hostitelské buňky. Postižení jedinci dlouhodobě neprospívají, chřadnou a následně umírají na jinak banální infekce,“ vysvětluje MVDr. Kateřina Hýková z Veterinární kliniky Zbraslav. Virus je vylučován slinami, a často tak dojde k nakažení při pokousání infikčním jedincem. Ohroženou skupinou jsou dospělí nekastrovaní kocouři, kteří se častěji venku poperou. Přenos je možný i pohlavním stykem, vzájemným olizováním, pozřením kontaminovaného krmiva nebo z matky na koťata přes placentu či kojení.

Mezi další nebezpečné virózy patří FeLV, což je virová leukemie koček. „Nemoc má obvykle pomalý průběh, ale infekce je doživotní a nevyléčitelná. Virová leukemie oslabuje imunitní systém, vede k chudokrevnosti

a ke vzniku rakoviny mízních uzlin nebo krve. Uvádí se, že je nakaženo asi pět procent koček, které chodí ven,“ říká Kateřina Hýková.

Třetí virózou pod zkratkou FIP je infekční peritonitida koček. „Je to relativně časté, bohužel neléčitelné a smrtelné onemocnění koček domácích. FIP je jedním z největších zabijáků koťat a mladých koček. Kromě nich mohou onemocnět i některé další kočkovité šelmy. Na jiná zvířata nebo na člověka nemoc přenosná není,“ říká veterinářka Hýková a dodává, že původcem této nemoci je kočí koronavirus. „Koronaviry mají velkou schopnost mutace a jsou poměrně odolné ve vnějším prostředí – mohou se přenášet i na předmětech či oděvu. V suchém stavu při pokojové teplotě jsou schopné přežít až sedm týdnů. Naštěstí je zničí většina běžných dezinfekčních prostředků a vyšší teplota.“

↙
(ek)

VŠE, CO POTŘEBUJETE PRO SPOKOJENOST A SPRÁVNOU VÝŽIVU VAŠICH MAZLÍČKŮ

PLNÉ ČERSTVÝCH SUROVIN

Kuřecí, losos, hovězí, jehněčí, ryby, králík
a lachťní maso plné tuny zářiviny.

BEZ PLNIV

Nulový obsah kukuřice nebo pšenice.
K dispozici verze bez obecných obilovin.

Z PŘÍRODNÍCH SUROVIN

ZKONČÍ umělé ochucení.
Vůbec žádná.

WWW.BARKINGHEADS.CZ

[FACEBOOK.COM/BARKINGHEADS.CZ](https://www.facebook.com/barkingheads.cz)

[INSTAGRAM.COM/BARKINGHEADS.CZ](https://www.instagram.com/barkingheads.cz)

04/2023

TESTOVÁNO SEVERSKOU PŘÍRODOU

[facebook.com/hurttac](https://www.facebook.com/hurttac) [instagram.com/hurttac](https://www.instagram.com/hurttac)

www.hurttac.cz

Granule, vařené maso, nebo syrová strava?

Text/ **Eva Korandová**

Foto/ Shutterstock

Vyznat ve v psím a kočičím krmení je někdy nesnadné i pro znalého člověka. Jak má laik poznat, které krmivo je pro jeho psa či kočku to pravé? Mám mu dávat granule, konzervy, či mu vařit?

V případě krmení domácích mazlíčků je nejlepší dát na radu veterináře. Špatně zvolené krmivo totiž může mít neblahý vliv na zdraví zvířat a je jedno, zda jde o křížence z útulku nebo čistokrevné plemeno, za které jste dali mnoho tisíc korun. „U psů je třeba dát pozor i na to, jaké zvíře máte. Je velký rozdíl, zda krmíte mladého, teprve rostoucího jedince, či staršího psa, malé, nebo obří plemeno, psa v zátěži, nebo psa kastrovaneho s nízkou fyzickou aktivitou. Samostatnou kategorií pak tvoří psi nemocní,“ říká zvěrolékačka Silvie Poláčková z Veterinární kliniky Regia Vet na pražském Chodově.

U koček zase může být problém krmivo s vysokým obsahem sacharidů, protože zvyšuje riziko cukrovky. Ale ani vysokoproteinová dieta s vysokým obsahem fosforu není ideální, neboť zatěžuje ledviny. „Kočky mají vyšší potřebu některých esenciálních aminokys-

selin, které přijímají pouze v potravě a samy si je neumí vyrobit. Například nedostatek taurinu poškozuje sítnici a srdce. Krmení pouze syrovými rybami u nich zase může způsobit nedostatek vitamínu B – thiaminu – s následným poškozením nervového systému,“ vysvětluje zvěrolékačka Poláčková.

Každopádně ale odborníci varují před krmením zvířat zbytky z kuchyně. Lidská strava bývá slaná a kořeněná, pro zvířata s nevhodným poměrem živin. „Existují dokonce potraviny, které jsou pro psy a kočky vyloženě toxické – je to především čokoláda, kakao, káva, hroznové víno a rozinky a samozřejmě i alkohol. Pozor je třeba dát také na avokádo, česnek nebo cibuli. Pro psy rozhodně nejsou vhodné celé větší kosti z drůbeže, králíka ani z vepřových kotlet, které mohou uvíznout v jícnu nebo způsobit zácpu,“ radí veterinářka Poláčková.

Kočkám nedávejte kravské mléko

K častým mýtům i kvůli pohádkám patří to, že kočky milují mléko. Opak je ale pravdou. Kravské mléko obsahuje laktózu, na kterou má kočka intoleranci, neumí ji trávit. Mléko je vhodné pouze pro koťata v době kojení. Toto mléko má ale specifické složení, které zažívací potíže nevyvolá.

Mléko i jiné mléčné výrobky jako například sýr kočky špatně tráví a mohou vyvolat zažívací potíže v podobě zvracení či průjmů. Občas ale můžete kočkám zpestřit jídelníček malým množstvím bílého jogurtu či zakysané smetany.

Ráj granulí na pohled. Ale jak se v nich vyznat?

Základem krmení, ať už se jedná o kočky či psy, bývají granulky. Někteří chovatelé krmí své domácí mazlíčky dokonce jen jimi. Když ale přijdete do prodejny, zjistíte, že oddělení s tímto krmivem je velmi rozsáhlé a plné balení nejrůznějších značek. Jaké granulky tedy vybrat? Pomoci vám může označení, do jaké kategorie dané granulky spadají. Existuje kategorie ekonomická (nejlevnější), prémiová, superprémiová a holistická. Superprémiová a holistická krmiva často označují nejvyšší možnou kvalitu, protože vedle vyváženého poměru potřebných živin jsou obohacena i o vysoký podíl čerstvého masa, komplex bylin, ovoce a zeleniny.

Velmi důležité je pak složení krmiva – základem psích granulí by rozhodně mělo být maso. V ideálním případě vyberte krmivo, které vedle masa sušeného obsahuje i maso čerstvé. Kvalita živin je u těchto výrobků na úplně jiné úrovni. „Pokud se maso přidává do výrobního procesu v syrovém stavu, pak i výsledné granulky jsou ve vyšší kvalitě. Maso totiž podstupuje tepelné opracování pouze jednou, během výroby granulí, a nedochází u něj ke ztrátě živin ještě při samotném sušení masa,“ vysvětluje Adéla Palacká, výživová poradkyně značky Fitmin. Vedle množství masa je vhodné sledovat i podíl živočišných bílkovin.

Pokud sáhnete po nejlevnějších granulích, které obsahují maso jen pár procent, pak se rozhodně nejedná o kvalitní krmení. A to se na vašem zvířecím kamarádovi může zdravotně podepsat.

INZERCE

Nechceš něco chytit, že?

Ochrana až na 8 měsíců proti klíšťatům a blechám.

Komplexní ochrana proti parazitům

Obojek • Line-on • Šampon • Sprej

beaphar

Because pets are family too

beaphar.cz

Zhorší se vitalita i kvalita srsti, někteří psi mohou trpět trávicími problémy, například průjmem, který může vést k dehydrataci a dalším komplikacím.

V kvalitních granulích by neměly být přidány látky, jako jsou například barviva a různá aroma. „Kvalitní granule nebo konzervy by neměly obsahovat obiloviny, chemické konzervanty a zbytečná dochucovadla nebo soli, které nejsou dobré pro trávení a jsou jedním z nejčastějších alergenů. Důležitým faktorem je sledovat obsah masa, protože pes je od přírody masožravec a potřebuje dostatek živočišných bílkovin,“ říká Martin Pučálka z Krmiva-pucalka.cz.

Vařená strava? Proč ne?

Výhody kvalitní komerční stravy potvrzuje i veterinářka Poláčková. „Komerční strava má garantovaný správný obsah a poměr živin

danou kategorii zvířat. Některým jedincům ale forma granulí nemusí vyhovovat a začnou prospívat na jiném typu stravy,“ říká.

Jsou lidé, kteří komerční krmiva nekupují a raději vaří zvířatům doma. Pozor si ale musí dávat na to, aby byl poměr živin správný. Mnohdy je potřeba přidávat vitaminy, zvláště u starších, nebo naopak mladých jedinců.

V současné době se prosazuje trend syrové stravy, která je podle jejích přívrženců pro zvířata nejpřirozenější. Ale i tady hrozí riziko nesprávně vybalancovaného poměru živin. „Lidé, kteří krmí BARF – z anglického překladu ‚bone and raw food‘ neboli kosti a syrová potrava –, musí být podle mého mínění pomalu vyzhívováni, jinak může tato strava i ublížit,“ říká veterinářka z pražské Zbraslavi Kateřina Hýková.

Nevýhodou syrové stravy je také vyšší riziko přenosu infekčních a parazitárních onemocnění, jako je salmonelóza, kamylobakterií, toxoplazmóza, škrkavky a tasemnice. „Zvířata se mohou nakazit syrovou stravou a pak trusem kontaminovat prostředí. Doporučuje se zvážit tato rizika, pokud jsou zvířata v kontaktu s malými dětmi. Mělo by se také provádět pravidelné vyšetření trusu,“ doporučuje zvěrolékařka Poláčková.

Nevíte? Nechte udělat vyšetření

Jaká strava je tedy pro kočku či psa nejlepší? Odborníci se shodují, že neexistuje univerzální recept. „Asi nejdůležitější je sledovat, jestli zvíře na dané stravě prospívá, má optimální výživný stav, ideální konzistenci trusu a krmivo mu chutná. K posouzení toho, zda správně krmíme a zvíře opravdu prospívá, mohou pomoci i pravidelné prohlídky a preventivní programy u veterináře, například preventivní vyšetření krve, moči nebo trusu. Na základě těchto vyšetření a rady u veterináře pak může majitel stravu upravit potřebám a zdravotnímu stavu svého mazlíčka,“ uzavírá Silvie Poláčková.

Co udělat pro to, aby psy nebolely klouby?

Když něco bolí nás lidi, hned to řešíme. Zvířata mají ale tu smůlu, že o svých bolístkách mluvit nemohou. Proto je musíme odhalit my z řeči jejich těla. Zaměřme se nyní na psy a jejich klouby. Mají to s nimi podobně jako lidé, v mládí pro ně téměř nic není překážkou, ale s přibývajícím věkem se klouby začínají ozývat.

Konce kostí v kloubu chrání před oděrem chrupavka. Jenže jakmile se chrupavka v kloubu jednou poškodí, už nejde opravit a klouby začínají bolet. Proto musíme o klouby psa pečovat a dodávat jim potřebné živiny dřív, než dojde k jejich poškození. A právě od toho tu je kloubní výživa.

Co je kloubní výživa?

Většina důležitých látek v kloubní výživě patří mezi tzv. SYSA-DOA (symptomaticky pomalu působící léky proti osteoartróze). Jak už z názvu vyplývá, chvíli trvá, než se účinky dostaví. Jejich výhodou ale je, že nějakou dobu přetrvávají i po ukončení užívání. Proto dávkujte kloubní výživu v tzv. kúrách – dva měsíce ji psovi podávejte každý den, poté kúru na několik týdnů přerušte. Délka přestávky záleží na stavu kloubů.

Důvody pro podávání kloubní výživy

Kloubní výživu podáváme psovi ze dvou důvodů. Buď nám jde o prevenci, kdy chceme kloub ochránit a předejít tak problémům, nebo na psovi pozorujeme, že má s klouby problémy. Například není aktivní jako dříve, hůř vstává z lehu, má potíže se schody nebo mu není do skoku. Případně už kulhá.

Kteří psi potřebují extra péči o klouby?

- Psi v zátěži – sportující či služební psi.
- Štěňata větších plemen – pro správný vývoj pohybového aparátu.
- Psi se sklony ke vzniku kloubních problémů – problémy s klouby měl už některý z jejich předků.

Kdy je vhodná doplňková péče o klouby?

- Pes kulhá – pro zastavení zhoršování stavu a nastartování regeneračních procesů.
- Po úrazech a operacích – pro rychlejší zotavení.
- U diagnostikované artrózy a artritidy – pro zmírnění projevů a ochranu kloubů před dalším poškozením.

Jak vybrat správnou kloubní výživu?

Existuje mnoho přípravků na klouby, ale jak z nich vybrat ten správný, pro svého psa nejlepší? Stačí se řídit několika jednoduchými pravidly:

1. Podívejte se, zda přípravek obsahuje opravdu účinné látky na klouby.
2. Spočítejte si množství aktivních látek v denní dávce.
3. Dávejte pozor na přidaný cukr.
4. Porovnejte cenu měsíční dávky.

Vsad'te na kyselinu hyaluronovou

Jednou z nejdůležitějších látek v kloubu je kyselina hyaluronová. V těle se běžně vyskytuje a z velké části tvoří kloubní tekutinu. Ta kloub promazává a zabraňuje kontaktu konců kostí – tím i bolesti při pohybu. Dokonce se používá v medicíně – lékaři aplikují kyselinu hyaluronovou ve formě injekcí přímo do kloubu.

Funkci kyseliny hyaluronové v kloubu lze obrazně přirovnat k oleji v motoru – promazává kloub. Kvalita oleje se s množstvím najetých kilometrů zhoršuje. S kyselinou hyaluronovou je to podobné, ve stáří, případně po úrazu kloubu, se kvalita kloubní tekutiny také zhoršuje. Proto je potřeba tělu trochu pomoci tím, že mu kyselinu hyaluronovou dodáme externě. Tím dojde k obnově kvality kloubní tekutiny a kloub je opět dobře promazaný.

Bez počítání to nepůjde

Správnou kloubní výživu vybírejte nejen podle ceny, ale především podle složení. Obecně platí, že čím více aktivních látek kloubní výživa obsahuje a čím je koncentrace těchto látek vyšší, tím lépe. Pokud porovnáme více produktů mezi sebou, přepočítejte množství aktivních látek na denní dávku a teprve potom mezi sebou přípravky srovnajte. Někteří výrobci uvádějí množství aktivních látek ve 100g přípravku, jiní v 1000g, další pro změnu v denní dávce.

Dávejte přednost kloubní výživě bez cukru

Psi s bolavými klouby se kvůli bolestem obecně hýbou méně, a mají tedy sklony k nabírání na váze. Nadváha je potom další zátěží pro už tak bolavé klouby.

V neposlední řadě při výběru rozhoduje, v jaké formě kloubní výživa je. Můžete ji pořídit například ve formě gelu, prášku, tablety nebo pamlsku.

Ideální samozřejmě je, pokud pes kloubní výživu přijímá rád a nemusíte mu složitě každý den cpát tabletky do krku. Pokud sní kloubní výživu najednou, máte navíc kontrolu nad množstvím, které do sebe pes dostal. Při míchání výživy do žrádla se může stát, že pes nesní celou denní dávku. □

Zvíře v kanceláři

Podle studie zveřejněné časopisem Scientific American dobývají domácí mazlíčci, zejména pak psi a v menší míře i kočky, firemní sídla a kanceláře. Průkopníky jsou v tomto směru významné IT společnosti, jako jsou Google, Facebook nebo Amazon, ale seznam firem, které umožňují svým zaměstnancům přivést si do kanceláře čtyřnohého kamaráda, nebo přímo mají firemní zvíře, se neustále rozšiřuje. A to jak v Americe, tak v Evropě či Asii.

Text/ **Markéta Němcová a Jana Hrabětová**

Foto/ Shutterstock

Stejně jako v domácím prostředí i v kanceláři zvířata snižují hladinu stresu tím, že se s nimi můžete pomazlit, zahledět se do výmluvných psích očí a odpočinout si tak mezi náročnými úkoly. Skvěle boří bariéry, protože fungují i jako téma pro zahájení rozhovoru mezi kolegy, kteří se vůbec neznají. A svou bezpodmínečnou láskou poskytují významnou emocionální podporu v prostředí, které občas empatii postrádá.

Psí maskoti

„Psa si do kanceláří Avastu mohou zaměstnanci přivést kdykoliv. Když jsme o zavádění takzvaného dog-friendly prostředí uvažovali, nenašel se v podstatě nikdo, kdo by byl zásadně proti. To vše ale

za podmínky, že přítomnost domácího mazlíčka u stolu, na schůzce v zasedací místnosti nebo v jídelně stojí na respektu vůči kolegům a kolegyním, kteří mohou mít alergie, pejsků se bojí nebo je prostě ruší“, říká Petra Vahalová, HR manažerka společnosti Avast.

Podobně přátelské naladění vůči psům panuje například ve společnosti Nano Energies. „Nikdy jsme neřešili, zda psi v kancelářích ano, či ne, brali jsme to automaticky. Před jedenácti lety, tedy krátce po založení firmy, našla jedna kolegyně u popelnic opuštěné štěňátko. Protože bylo malé, začala ho brát do práce a nikdo to nikdy neřešil. Stejně pravidlo pak logicky platilo i po přestěhování firmy do nových kanceláří v Drnu v centru Prahy. Lidé v Nano Energies mají velmi kladný vztah k psům a náš maskot Brixie, jehož majite-

lem je náš kolega a IT vývojář David, je oblíbený člen týmu. Do pracovního dne všem přináší rozptýlení v podobě roztomilého pobíhání po celé firmě, pronásledování jednotlivých lidí na jejich pracovní místo a okupování designového kanape ve společných prostorách," popisuje pobyt psů ve firmě Klára Matoušková, která se stará o to, aby byli zaměstnanci v Nano Energies spokojeni.

Pes jednoho z kolegů dělá společnost i lidem v LinkSoft Technologies. „Pro kolegu je Karbo důležitý kamarád, kterého nechce a vlastně ani nemůže nechávat doma samotného," říká Tereza Velebilová, Chief People Officer společnosti LinkSoft. Příchodu psa do firmy, která sídlí ve velké administrativní budově nedaleko pražského Anděla, samozřejmě předcházela domluva se správou objektu a souhlas kolegů. „Nikdo z nás naštěstí není na psy alergický, a tak má tato situace na všechny kolem jenom pozitivní dopady. Máme spokojeného kolegu, který se může lépe soustředit na svoji práci a nestresovat se tím, co pes doma provádí, a my máme čtyřnohého chlupatého „obveselovadla", které si nás všechny velmi oblíbilo. Svoji lásku nám dává velmi bezprostředně najevo," dodává Tereza Velebilová.

Kočky, šnek i ještěrka

Psi kancelářím sice jednoznačně dominují, ovšem existují i firmy, kde mají kočky. Ty podle výzkumů Scientific American dokonce snižují hladinu stresu více než psi, a to v procentuálním poměru 29 : 21 ve prospěch koček. Firmou, kde chovají celkem devět kancelářských koček, je například Ferray Corporation z japonského Tokia. Jejich vliv na náladu zaměstnanců je údajně velmi pozitivní, a firma dokonce vyplácí měsíční bonus ve výši ekvivalentu 42 USD dolarů, pokud si zaměstnanec pořídí kočku i domů.

Paleta zvířecích kamarádů se ale neomezuje pouze na psy a kočky. Kupříkladu česká IT společnost Neeco si hýčká firemního šneka Šneeco a v pražské PR agentuře PR.Konektor se o rozptýlení zaměstnanců skvěle stará Francois, agama vousatá. Jen místo mazlení si všichni spíše užívají pravidelné heřmánkové koupele, které jejich Francois miluje.

Základem je ohleduplnost

Podmínkou pro to, abyste si mohli s sebou do práce přivést psa, je souhlas šéfa a mnohdy i správce kanceláře či objektu. Pokud se v pozici šéfa nacházíte vy sami, souhlas sice nepotřebujete, nicméně o vašem záměru by měli vědět spolupracovníci a lidé, kteří by s pejskem mohli přijít do styku. Důvod je jednoduchý – případná alergie na srst či panická hrůza ze psů může běžný pracovní den proměnit v pěkné drama. I když je váš pes klidný a poslechne vás na slovo, nemusíte totiž vědět o tom, že některý z kolegů má za sebou tak špatnou zkušenost, že se mu strachy rozklepou kolena při pouhém pohledu i na toho sebemenšího „gaučáka". To, že by pes měl mít všechna potřebná očkování, o tom proti vzteklině ani nemluvě, by mělo být naprostou samozřejmostí.

S kočkou se to zdá být jednodušší, protože z ní obvykle lidé strach nemívají. Ovšem alergie na kočky patří mezi nejčastější a nutno dodat, že reakce mohou být opravdu silné a různorodé – od slzení a kýchání až po záchvaty dušnosti. Navíc k nim nemusí dojít hned a pouze u lidí, kteří měli přímý kontakt s kočkou. Problém může nastat i v případech, kdy se alergik setká s lidmi, kteří kočku mají nebo se s ní mazlili. Alergen obsažený ve slinách, které si čistotu milující kočky při umývání srsti jazykem roznášejí po celém těle, je totiž velmi agresivní.

V případě psa i kočky, které se budou volně pohybovat prostorem, je dobré si před jejich vstupem na pracoviště zjistit i to, kdo bude zodpovídat za škody, které způsobí na nábytku, koberci či kabelech.

INZERCE

novinka na trhu

KERAMOST!

POCTIVÉ ČESKÉ STELIVO PŘÍMO OD VÝROBCE

MIKEŠ CAT FEED

www.steliva.cz

NAVŠTIVTE NÁS A NAKUPTÉ VÝHODNĚ | Spring Star Show: 21. - 22.3. 2020 | For Pet: 16. - 19.4. 2020

Pět nejčastějších mýtů o výživě a životě psů

Text/ **Eva Korandová**

Foto/ Shutterstock

Říká se, že jeden psí rok se rovná sedmi lidským, ale je to skutečně tak? Je pravda, že by psi neměli žrát vepřové maso, a naopak dostávat ovoce? Nejčastější mýty o psech prozrazuje a na pravou míru uvádí dlouholetý odborník na výživu psů a koček, Martin Pučálka.

Jeden rok lidského života = sedm let psích

Tento přepočít ukazuje pouze orientační věk, rozhodně to neznamená, že když je psovi sedm let, je mu jako 49letému člověku. Psi totiž v určitém období svého života stárnou jinak. První dva roky

Mýty o kočkách

Černá kočka přes cestu znamená smůlu

Jedna z nejrozšířenějších pověr, která pochází z dob středověku, kdy lidé černou kočku považovali za věrnou společnici čarodějnic. A to není o co stát. Pověra se v našich krajích drží i v 21. století a i ryze pragmatické jedince donutí vyčkat, dokud trasu, kterou kočka běžela, neprotne jiné auto či chodec. Nebo se po marném čekání vydat na opačnou stranu a stigmatizované místo obejít. Ovšem dobrá zpráva může být, že prý záleží na směru, jakým černá kočka běžela. Pokud zprava doleva, nečeká vás nic dobrého. Jestliže ale cestu přeběhla zleva doprava, máte štěstí na dosah ruky. Smůlu prý nenosí ani sousedova kočka, byť je černá jako noc.

Kočka má devět životů

Sledujete-li kočku, kterák rázně kráčí po římse, šplhá až do koruny vysokých stromů či v klidu pospává u stropu stodoly, říkáte si, že na tom něco bude. Nicméně každá micka má stejný počet životů jako my, jen je neskutečně obratná, pružná a nezná strach z výšek. Taky není bolestlivá. Potká-li se však s jedoucím autem, obvykle jí už nic nepomůže.

Kočky nemají rády vodu

Už jste někdy zkoušeli koupat kočku? Pokud odpověď zní ne, raději se o to nepokoušejte. Drápy, které na vás vytasí, jsou opravdu hodně ostré a hbitost, s níž z vany zmáčená micka vyrazí, je obdivuhodná. Nicméně vodu

života vyspívají velmi rychle, ale v pozdějších letech se jejich stárnutí zpomaluje. V prvním roce a půl života mohou odpovídat věku 15letého pubertáka. Ve dvou letech už můžeme psa považovat za dospělého. Na zřetel také musíme brát to, o jakou rasu se jedná a jak je pes veliký. Například malé plemeno vážící zhruba 10 kilo bude mít v pěti letech lidské stáří okolo 38 let, zatímco velký pes nad 40 kilo se bude blížit 50letému člověku.

Psi nesmí vepřové

Mezi pejskaři je velmi rozšířeným mýtem zákaz podávání vepřového masa. Přitom dříve se vepřové maso používalo ke krmení celkem často. Je ale pravda, že z určitého hlediska není vepřové pro všechny psy ideální. Je tučné, proto pro seniory nebo zvířata s nadváhou není příliš vhodné. V rozumné míře je ale skvělé pro jedince s velkou fyzickou zátěží, kteří potřebují dodat energii. Vhodné je

kočky většinou milují. Lítání v dešti a zkoumání kaluží je pro ně skvělou kratochvílí. Více než čistá voda v jejich misce je však láká odstátá voda v ptačím pítku či konvička s vodou připravená na zalévání. Obratnost, s níž tlapu strkají do malého otvoru a pak si z ní vodu olizují, je pozoruhodná.

Kočka žere myši

Dobře živěná kočka myši nežere, má totiž břicho plné jiných laskomin. Kdo ale tuhle malou šelmu někdy pozoroval při lovu, rychle pochopil význam rčení „hrát si s někým jako kočka s myši“. Kočky mají lovení v krvi, a protože jedním z nejčastějších škůdců, kteří se vyskytují poblíž lidských obydlí, jsou právě myši, o vítané zpestření dne a „plyšovou“ hračku je na dlouhé hodiny postaráno. Kočku, která vám svůj úlovek přinese až do pokoje, ale v žádném případě netreštějte a pokud možno ani neskákejte s jekotem na židli. Vaši reakci nepochopí – chce se jen pochlubit, jak je šikovná. A možná se o úlovek se svým oblíbeným dvojnásobcem podělit.

Kočka drží s domem, ale pes s pánem

Ačkoli kočky mají jinou povahu než psi, najdou se mezi nimi takové, které svého člověka po příchodu domů naprosto srozumitelně vítají. Třeba tak, že si po otevření dveří jak dlouhé tak široké lehnou přes cestu a dožadují se mazlení. Jsou-li na několik dní doma samy, dokážou dát velmi jasně najevo, že jsou uražené a „nemluví“ s vámi. Pravdou ale je, že kočky jsou teritoriální zvířata a své území si před vetřelci ostražitě hlídají. Jedním z příkladů je značkování, které je poněkud nepřijemným projevem ochrany jejich území.

Mají se rádi jako pes a kočka

Takže se vlastně nesnášejí. Další mýtus, který není 100procentně pravdivý. Psi by samozřejmě rádi kočku ze sousedství ulovili, ale je-li zdravá, nejspíš se jim to nepodaří. Obratnost a vytažené drápy jsou silná a nebezpečná zbraň. Navíc psi a kočky pobíhající u mnoha venkovských stavení či obývacích bytů jsou důkazem toho, že jsou to jen pomluvy a tihle dva bývají dobří parťáci, kteří si jen občas vjedou do vlasů. Tedy vlastně do chlupů. A co by na to řekl pan Čapek?

✦

(hrab)

i v zimním období u psů, kteří jsou v kotech a potřebují energii a podkožní tuk, aby jim nebylo chladno. Pozor ale na vepřové kosti, ty se mohou lámat a později psovi způsobit poranění střev.

Psi vidí černobíle

Jedná se o další ze zažitých mýtů. Mnoho vědeckých pokusů ale toto tvrzení vyvrátilo. Psi rozeznávají barvy, ale jinak než člověk. Zjednodušeně by se dalo říci, že vidí podobně jako barvoslepí lidé. Nevidí například rozdíl mezi zelenou a červenou barvou. Svět se jim před očima odehrává spíše v barvách šedé, žluté a modré.

Každá fena by měla mít alespoň jednou za život štěňata

I toto je velmi častý mýtus, kterému věří nemálo pejskařů, ačkoli mnoho veterinářů tvrdí úplný opak. Velká část chovatelů si totiž myslí, že pokud bude mít fena štěňata, předejdou tím různým zdravotním problémům, jako je zánět dělohy nebo falešná březost. Pokud nechcete štěňata, nechte fenu vykastrovat po prvním hárání. To bude prevencí před mnoha zdravotními komplikacemi.

Ovoce je pro psy zdravé

Některé ovoce psům nevádí, ale pozor si dávejte na avokádo či hroznové víno, které mohou způsobit vážné zažívací potíže, alergie a především vážné problémy s ledvinami. Dále pak nejsou vhodné například třešně, meruňky a hrušky, protože způsobují nadýmání, průjem a silnou dehydrataci.

INZERCE

HEBIM

Geloren^{dog}

Kloubní výživa, která chutná

- ZLEPŠENÍ SI VŠIMNETE BRZY
- PĚT ÚČINNÝCH LÁTEK
- BEZ PŘIDANÉHO CUKRU

 465 520 035

 chci@aktivnizvire.cz

Křeček je spokojený hravý samotář

Nemusí se venčit, není mu doma samotnému smutno a je přítulný. To je křeček – nenáročné malé zvířátko, které může udělat radost nejen dětem, ale i dospělým. Dokáže tak lehce splnit touhu po chlupatém domácím mazlíčkovi a nezatížit domácí rozpočet.

Text/ **Eva Korandová**
Foto/ Shutterstock

Křeček – to je malý samotář nenáročný na péči. Proto se jeho chov dá doporučit i začátečníkům. Nepotřebuje pozornost celý den, stačí mu, když se mu budete věnovat až po návratu z práce či ze školy. Většinu dne stejně prospí, je to noční živočich. Také mu nevadí samota, v přírodě vyhledává společnost druhého křečka jen v době, kdy se páří. I z tohoto důvodu je lepší chovat křečka jen jednoho.

Pořídíte-li si tohoto malého hlodavce, počítejte s tím, že si jeho lásku budete muset získat. Je tak trochu jako kočka. Udělá jen to, co sám chce, do ničeho se nutit nenechá. Ale je velmi učenlivý, zvědavý a hravý. Dejte mu proto do klece dostatek prolézaček a dalších hraček – například ruličku od toaletního papíru či kuchyňských utěrek. Také zkuste dávat krmení jinak, než je zvyklý. Rozmístěte ho po kleci na různá místa, aby ho musel hledat. Pokud mu dáte do klece běhací kolečko, k zajištění dostatečného pohybu to stačí. Volte takové, které se vám bude snadno čistit a je vyrobeno výhradně z nezávadných materiálů. Pokud ho nemáte, vybavte klec dostatkem větví.

Radost za pár kaček

Křečka si můžete pořídit v podstatě dvěma způsoby – buď zajdete do zverimexu, nebo ho koupíte rovnou od chovatele. V obchodech se bohužel často stává, že prodáváci nerozpoznají pohlaví. Můžete si tak nechtěně pořídit párek a časem být zaskočení houfem mláďat. Lepší je proto koupit křečka přímo od chovatele, ideálně prověřeného nebo na doporučení. Dalším plusem je, že křečci od chovatele bývají ochočeni. Ceny se pohybují od 20 do 100 korun za jedince, ale dají se pořídit i zadarmo.

Pokud se rozhodnete pro pořízení dvou a více jedinců, dejte si pozor, ať se z vašeho chovu nechtěně nestane „množirna“ – hlodavci se velmi dobře a hojně rozmnožují. Buď si tedy pořídíte zvířata stejného pohlaví, nebo je chovejte odděleně.

Jak se starat o křečka?

Ideální je křečkům kupovat namíchané směsi určené přímo pro ně. Množství bývá uvedeno na obalu. Kromě toho můžete přidávat kousky čerstvého ovoce a zeleniny.

Křečci jsou známí svými nafouklými tvářemi neboli torbami, které jim sahají od tlamičky až po pas. Křeček může své torby roztáhnout a nacpat do nich hojně potravy na horší časy.

Důležité je zajišťovat hlodavcům okus. Můžete buď pořídit křečkovi hryzadlo ve zverimexu, nebo mu například umístit do klece usušený kus chleba či rohlíku.

Rozmyslete si, o jaký druh křečka byste měli zájem. Ve zverimexu nebo u chovatele si můžete vybrat třeba mezi křečkem zlatým, křečkem čínským, křečkem džungarským a křečkem Roborovského. Liší se velikostí, povahou i nároky na chov.

Křečci se zpravidla dožívají věku asi dvou nebo tří let, občas i více. Jsou to ukázkoví noční živočichové, přes den povětšinou spí. Pokud si s ním budete chtít hrát odpoledne a vytáhnete ho z domečku, bude nevrlý, protivný a může vás i kousnout. Není dobré mu tedy spánek narušovat a vytahovat ho z klece.

(ekor)

Dejte přednost kleci

Křeček se dá chovat v akváriu, ale většina chovatelů se přiklání ke klecím, protože se do nich lépe umísťují patra a nejrůznější prolézačky. Pro umístění je ideální tmavší klidné místo stranou průvanu či počítače.

Ceny klecí se různí, dají se pořídit i z druhé ruky. Jako podestýlka jsou nejlepší bezprašné a nearomatické hobliny, protože křečci rádi hrabou a norují. Čím větší množství podestýlky, tím lépe. Dále je potřeba pořídit krmivo pro hlodavce, misky a napáječku. Vhodné je také umístit do klece domeček, který by hlodavci skýtal možnost úkrytu, a také materiál pro hnízdění – dá se rovněž koupit ve zverimexu.

Klec je potřeba aspoň dvakrát týdně čistit, pak vás nebude obtěžovat žádný zápach. Myslete také na čistou vodu, ideální je pitko, které vodu zvířeti dává.

Křečci mají rádi nejrůznější semínka – můžete jim dávat slunečnicová či dýňová. Dále různé druhy oříšků – lískové, vlašské, arašídové, čerstvou zeleninu – okurka, cuketa, brokolice, salát – a ovoce: jablka, meruňky, hrušky, rozinky. Nepohrdnou ani moučnými červy.

klíče rouška vodítka

Tohle je tvoje nová povinná výbava na venčení.

Buď #BULLSHITFREE, nos roušku a nakupuj online.

S křupavým slevovým kódem **ROUSKA** u nás navíc získáš 10% slevu na celý nákup.

WWW.PFF.CZ

DentON

Přírodní přípravek VITAR Veterinae **DentON** obsahuje mořskou řasu *ascophyllum nodosum* **pro redukci zubního plaku a kamene**, navíc **výrazně snižuje zápach z tlamy** u psů a koček.

Dostupné v baleních **50 g a 100 g**

Přípravek neobsahuje umělá barviva, lepek, cukr. Bez genetických modifikací.

Přípravek působí přímo v zažívacím traktu zvířete, odkud se následně dostává do krevního řečiště, poté do slin a tím velmi účinně působí na zuby a dásně. **Významně ovlivňuje schopnost zachycování bakterií způsobujících zubní plak** a změkčuje existující zubní kámen, který většinou sám odpadne nebo je velmi snadno odstranitelný.

Doporučené dávkování

• 400 mg - 1 odměrka (je součástí balení)

Denní dávkování

- Malá plemena psů do 10 kg a kočky - 1/2 odměrky
- Psi od 10 kg do 25 kg - 1 odměrka
- Psi od 25 kg - 2 odměrky

Způsob použití

- 1x denně přimíchejte do běžné stravy vašeho zvířete. Přípravek používejte pravidelně.